

get, EU desværre gør, når man sidder samlet omkring bordet.

Så til spørgsmålet, om vi er tættere på eller længere fra en EU-hær: Ja, det kommer jo an på, om man opfatter en EU-hær som en eller anden styrke med nogle bestemte hjelme, osv. Hvis man vurderer det som en kapacitet, som skal forsvare Unionens interesser, mener jeg bestemt, at vi er tættere på en EU-hær, og jo mere man udvikler det forsvarsindustrielle kompleks osv., desto tættere vil man være på det. Det er vores opfattelse.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

At man ikke kan skelne mellem enkeltlande og EU, er jo det rene, skinbarlige sludder. Det ville være det samme som at sige, at man ikke kunne skelne mellem, hvad hr. Søren Søndergaard og hr. Jesper Langballe mener, og det tror jeg nok han nærmest ville få en blodstyrning over.

Det andet, hr. Søren Søndergaard siger, er også manipulation. Det er korrekt, at i Maastrichttraktaten stod der, at man kunne udvikle en fælles hær – punktum. Men med Amsterdamtraktaten blev det præciseret, at det forudsatte enstemmighed, og da Frankrig og Storbritannien efterfølgende gik sammen i 1998, tror jeg det var, fik man præciseret Petersbergopgaverne som det centrale og opgav ideen om det territoriale forsvar. Alt det er en bevægelse væk fra en EU-hær og en bevægelse i retning mod noget, hvor kernen er civile opgaver og en indsatsstyrke på 50.000-60.000 personer. Det er korrekt, men det er ikke en hær.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vi kan da sikkert få en utrolig interessant diskussion om, hvorvidt en indsatsstyrke på 60.000 mand er en hær eller ikke er en hær. Jeg opfatter det som noget, der skal bruges på samme måde, som en hær bruges, og den skal bruges på baggrund af beslutninger i Unionen.

Det står fuldstændig tydeligt i forfatningen, at den militære kapacitet skal bruges til det, man beslutter i Unionen. Jeg vil godt læse det op for fru Anne Grete Holmsgaard, for jeg kan se, at hun ser meget skeptisk ud. Der står, at medlemsstaterne stiller civil og militær kapacitet til rådighed for Unionen til gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de mål, Mi-

nisterrådet har opstillet, så der er overhovedet ikke nogen tvivl om det.

Med hensyn til enstemmighed synes jeg, at vi har haft et meget lærerigt eksempel på, hvordan det foregår. Jeg vil lige gøre fru Anne Grete Holmsgaard opmærksom på, at det ikke er Frankrig, der ophæver EU's våbenembargo mod Kina, det er i givet fald EU, der vil gøre det. Men læg mærke til, hvad der er den danske regerings og i øvrigt også oppositionspartiet Socialdemokratiets position. Vi vil formentlig se illustreret med gru i morgen, at hvis alle de andre lande går ind for ophævelsen af våbenembargoen, vil Danmark ikke stille sig i vejen. Det er sådan, man forstår enighed: Hvis alle de andre vil, vil man ikke stille sig i vejen for det, og det synes jeg i virkeligheden mere end så meget andet siger noget om, hvilke problemer der ligger, og hvorfor det er så vigtigt at være på vagt over for udviklingen.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil gerne fortsætte den diskussion, og jeg vil gerne tilføje, at den fortolkning, som fru Margrete Auken gav af art. 40, stk. 3, er præcis den samme, der var herskende i konventet.

Jeg må sige til hr. Søren Søndergaard, at der står, at medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet. Så kommer efterfølgende afsnittet om det europæiskeagentur, hvor der beskrives, hvad det er, et agentur skal gøre, og det handler, som også fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, lige præcis om, at man sikrer, at f.eks. fremtidige våbenindkøb skal være fornuftige, og at man kan tale sammen osv. osv.

Hr. Søren Søndergaard læser indledningsvis op, hvordan en grundlov kunne være, og så siger han samtidig, at den militære kapacitet skal gradvis forbedres, og tilføjer med svung i stemmen: hvert år. Jamen det er jo grov manipulation. Hvor står der hvert år? Ingen steder. Det er noget af det, der hele tiden bliver lagt til, men jeg vil bare sige, at den måde, der bliver argumenteret på her, tenderer mod fup.

Så har jeg et spørgsmål i en helt anden boldgade. Der er jo ingen, der kan være i tvivl om, at hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten som sådan, går jeg ud fra, og Folkebevægelsen mod EU vil ud af det europæiske samarbejde, og jeg har bare et stilfærdigt spørgsmål: Det må vel også gælde det indre marked? Har jeg forstået det rigtigt?